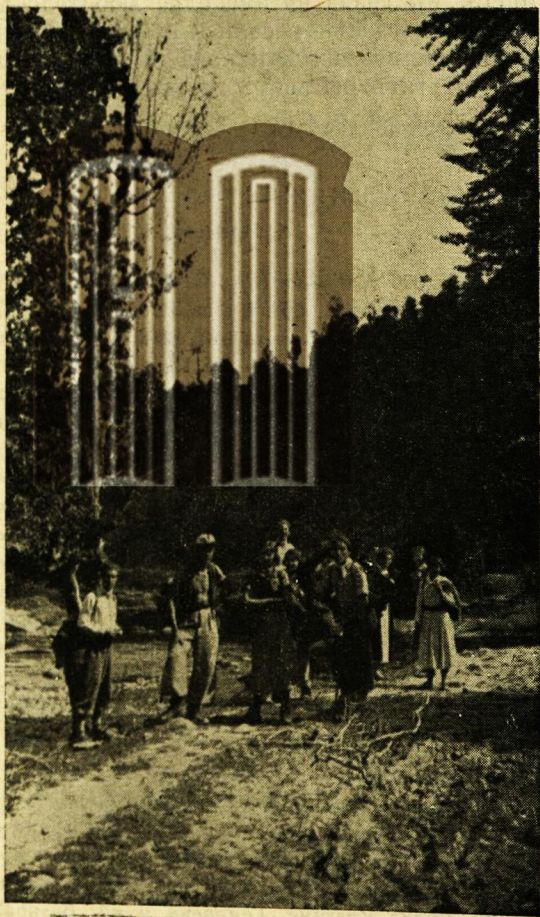

учители, а по-подиръ въ началото на 70-тъ години и братъ ми Стефанъ, Н. Дабевъ, Савва Х. Ангеловъ, Косю Геновъ, сега генералъ и пр. Представленията се даваха въ х. Стояновото училище въ горния голѣмъ салонъ. Освѣтяваше се съ свѣщи, поставени по стенитъ. На представленията присѣдствуваха често и турци чиновници и първенци. Радостта, възторгътъ и обаянието на публиката бѣха голѣми. Театъра възбуждаше надежди за свобода, въодушевляваше, наелектризираваше младежта. Разправялъ ми е покойниятъ Д-ръ Ст. Христовъ, че на едно отъ тия представления е присѣдствувалъ Василъ Левски, дяконътъ, който идвалъ тогава инкогнито по агитация и който е слѣзвалъ на конакъ въ ханътъ на Дочоолу, на пазаря“.

Зиме на балкана — Севлиево